కథానిక

దొంగతిండి

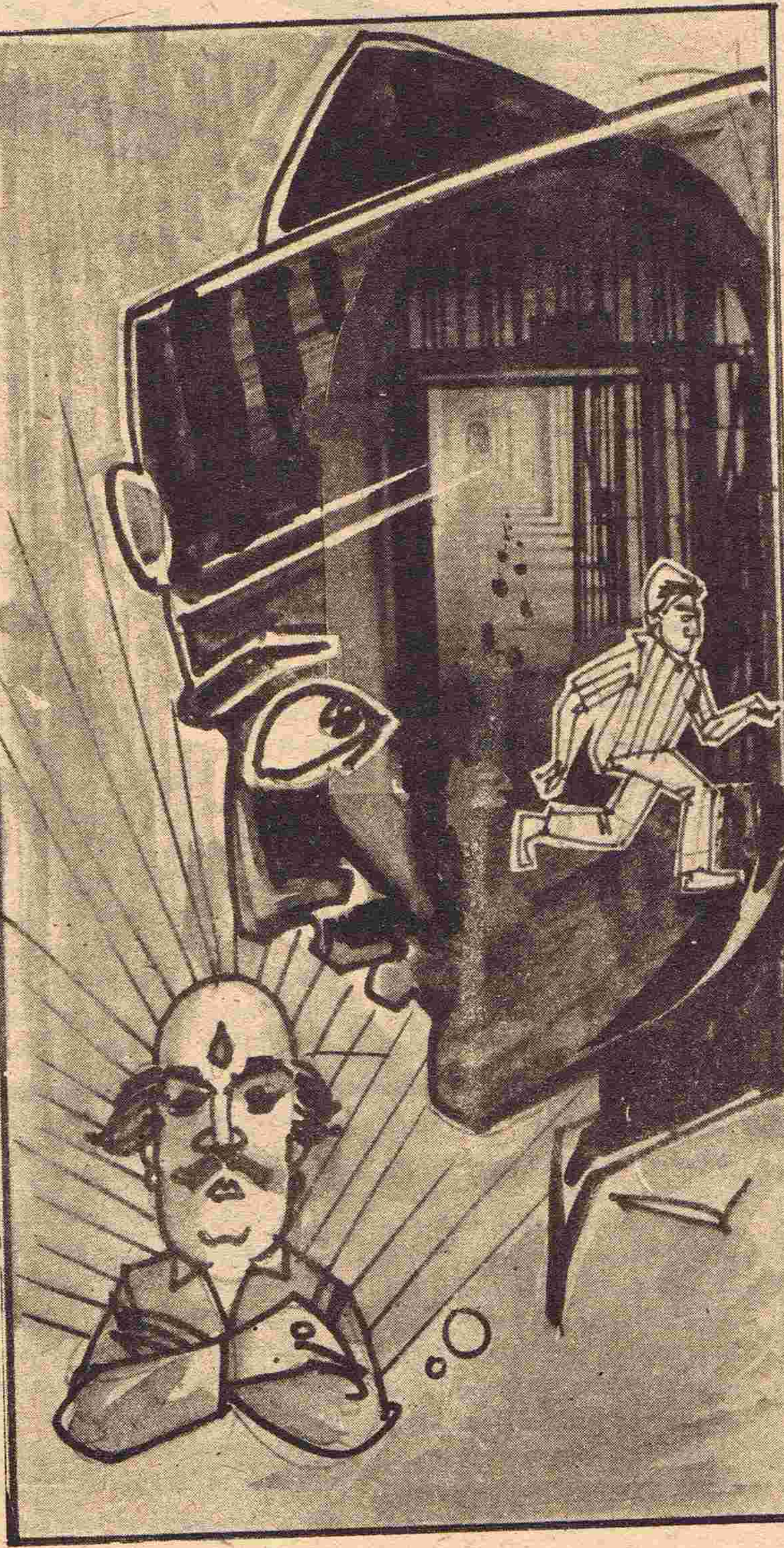

డాక్టర్. పి.వి.రమణ

మన చట్టం ఒక ఊసరి వెల్లి; ఒక ఇంద్ర ధనస్సు; కలవాడికి కావలి కుక్క; కటిక దరిద్రుడికి కండరాలు కరకర నమిలివేసే ఆకలిగొన్న తోడేలు; రోడ్డు ప్రక్క గారడీ వాడు సృష్టించే కనికట్టు మామిడి మొక్కలా మొలిచి, ఫలాలు కాచి ఉన్నవాడిని అలరిస్తుంది; ఊడిగం చేస్తుంది; ఇదంతా ఎందుగ్గాని, మనం ఘనంగా జబ్బలు చరిచి, గానం చేసే మన ఉదార చట్టం ఒకడిని నెత్తికెక్కించుకొని ఊరేగుతుంది. పాదపూజ చేస్తుంది. మరొకడిని పాతాళానికి తొక్కేస్తుంది. ఉట ఉడి యంగా; ఈ విషయాన్ని మీరు గమనించే ఉంటారులేండి; ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఈ చట్టపు హిపోక్రసీకి మీరూ ఎరయ్యేఉంటారు. కాకపోతే చెప్పటానికే కాస్త మొహమాటమేదో అడ్డు వస్తున్నట్టుంది. నేను ప్రత్యక్షసాక్షిగా నిలబడిపోయిన నా ఈ అనుభవం మిమ్మల్ని మన్నా ఓ కుదుపు కుదుపుతుందేమోనన్న చిన్న ఆశ నాది.

"వల్.... బాడుకోవ్.... నడువురో బచ్చాష్... ఈ దుకాణం కాడనే గందిలా ల బియ్యబ్బస్తాలమ్మించి నీవు; నోరెత్తవేరా నీ యమ్మ కేడీ నాకొడకా..." నర్శిగాడిని ఆ దుకాణం దగ్గరకు గుంజుకొచ్చిన పోలీసుల నోటి ఆలిఖ్యం ఇది. లాఠీల ఝుళిపింపులు... బూట్ల పాదాల కరకు తొక్కిళ్ళు... నర్శిగాడి ప్రాణాలు కడకట్టిపోతున్నాయి. తోడేలు కోరలకు చిక్కిన బక్క జీవి వాడు.

"మాట్లాడవేం బే... ఈ దుకాణం కాడే గదూ ఆ దొంగ బియ్యమమ్మించి నువ్వు;" ఎదురుగా ఉన్న దుకాణం వైపు వేలు పెట్టి చూపిస్తూ నర్శిగాడిని బెదిరిస్తున్నాడు ఒక పోలీసు. కాదని చెప్పే ధైర్యంగాని, అవునని ఒప్పుకొనే అవకాశంగానీ నర్శిగాడికి రాదు. వాడు తలాడించాడు గొర్రెలా. సామాన్య జీవిని బలిపెట్టే పోలీసు వల వ్యూహంలో నర్శిగాడు. ఎటూ వానల దెబ్బలు తినే చిక్కి మారిన దవడ చెట్టును కావాలనే నరికే గొడ్డలివేటు నర్శిగాడి మెడ మీద.

నర్శిగాడి మెడను మరింత బిగించి పట్టుకొని ఆ దుకాణంవైపు నడిపించారు పోలీసులు దుకాణం లోపల బయటా ఉన్న జనంలో ఉత్సుకత; ఏదో వింత దృశ్యాన్ని చూడబోతున్నామన్న తహతహ వారిలో. ఈ తతంగాన్నంతా నోరెళ్ళబెట్టి గమనిస్తున్న దుకాణం యజమానిలో అల్లుకొని పోతున్న భయం.

"ఏం సేటూ... దొంగ బియ్యం అని తెలిసి గూడా ఈడి దగ్గర కొంటావ్? ఈ కేడీ నాకొడుకు ఆ బియ్యబ్బస్తాలు ఏణ్ణుంచి తెచ్చాడో ఎరికేనా నీకు? యాపారం సజావుగా చేసుకోవాలని లేదా? ఏడున్నాయి ఆ బియ్యబ్బస్తాలు?"

దుకాణం సేటులో ఈ పోలీసు ఫీట్సన్నీ గంద్రగోళాన్ని లేపాయి? అర్థంగాని అయోమయంలో కొట్టుకులాడేట్టు చేశాయి. వెర్రి మొఖం వేసి చూస్తుండిపోయాడు.

"ఈ దొంగ నాకొడుక్కి నీకు ఈ చీకటి యాపారం మామూలేనట్టుంది. ఈడు నీ కమ్మిన ఆ బస్తాలు చూపిస్తావా... పోలీసు స్టేషన్‌కు నడుస్తావా?... సేటును గద్దిస్తూ లాఠీ ఆడించాడు ఓ పోలీసు; వణికిపోతూ పోలీసుల్ని చూస్తూ నోటమాటరానట్టుండిపోయాడు సేటు.

"మాట్లాడవేం సేటూ...., మాట్లాడక పోతే నేరం మాఫీ అయిపోద్దా ఏమిటి?" మరో పోలీసు గద్దింపు.

"నేం నిజమే చెప్తున్నాను. నాకు బియ్యబ్బస్తాల విషయం అసలు తెలియదు."

"నువ్వు తేలిగ్గా ఎందుకొప్పుకుంటావ్ సేటూ; పోనీ ఈ నర్శిగాడన్నా తెలుసా?"

"వీడెవడో నాకు ఇంతకుముందు తెలియదు; వీడు నా దగ్గరకు బియ్యబ్బస్తాలూ తేలేదు" నర్శిగాడి వైపు గుచ్చిగుచ్చి చూస్తూ వివరించాడు సేటు.

"ఛల్... మళ్ళీ అదేపాట పాడతావ్; నీ దొంగ బుద్ధి అంతే; ఈ నేటు నా కొడుకునీ దుకాణం కాడే ఆ బస్తాలు అమ్మినానంటున్నాడు; నడు స్టేషన్‌కు; అక్కడైతేనే నీవు దారికి రావు" మొరటు పోలీసు గర్జన.

అప్పటికే దుకాణం ముందంతా జనం పోగైనారు. ఈ దృశ్యాన్ని కన్నార్పకుండా చూసి వినోదిస్తున్నారు. బలవంతాన దుకాణం బందు పెట్టి విరుగతోసిన వాడిలా పోలీసుల వెంట నడిచాడు సేటు. ఇవాళ పగలు ఆ దుకాణంలోనే కూర్చొని సేటుతో ముచ్చట్లు పెట్టుకుంటూ ఉన్న నాకు ఈ తతంగమంతా అర్థంకానిదిగా ఉండిపోయింది.

నేరస్థులను, సంఘ వ్యతిరేకులను దండించి, అదుపులో ఉంచి సమాజంలో శాంతి భద్రతలను రక్షించాలన్న సదాశయంతో స్థాపించబడ్డ పోలీసు స్టేషన్ అది. చట్టాన్ని శిరసున పెట్టుకొని, అరాచకాన్ని, అవినీతిని నామరూపాలు లేకుండా చేసిపారేయాలన్న కర్తవ్యాన్ని నడుముకు కట్టుకొని, సామాన్యులకు, మాన్యులకు వాళ్ళ ఆస్తిపాస్తులకు, గౌరవ ప్రతిష్ఠలకు ఏ విఘాతం కలుగరాదన్న సద్భావ దీక్షను పహరాగా కళ్ళల్లో పెట్టుకుని [illegible] అప్రమత్తంగా విధినిర్వహణ చేయటానికి గానూ నియమించబడ్డ పోలీసు బలగంయొక్క ప్రధాన స్థావరం అది. ఆ శాంతి భద్రతల సంరక్షణ మందిరంలోకి పోలీసులతో సహా సేటూ అడుగుపెట్టిన కొన్ని క్షణాల అనంతరం...;

"ఇదిగో సేటూ...ఎందుకొచ్చిన గొడవ; ఖల్లా దొంగ సరుకు కొంటున్నావని అల్లరి పడ్డావంటే నీ బిజినెస్ దెబ్బతింటే పోద్ది. నా మాట ఇనుకో; తేలిగ్గా పోద్ది ఈ కేసు; [illegible] నీ దుకాణంలోనే అమ్మానని ఆ నర్శిగాడు చెప్తున్నాడు. ఆ బస్తాలు పెద్ద [illegible] నుండి దొబ్బుకొచ్చాడు నర్శిగాడు. [illegible] గొడవపుట్టి; అందుకే నా మాట విను; బయటపడతావ్" పోలీసాకరు నచ్చచెప్పే ధోరణిలో చెప్పుకుపోతున్నాడు.

"దైవ సాక్షిగా చెప్తున్నాను. ఆ బియ్యం సంగతే నాకు తెలియదు" దాదాపు ఏడుస్తున్నట్టుగా అన్నాడు సేటు.

"సరే; తెల్వదే అనుకో; అట్లా నీవను కొంటే మాత్రం ఈ కేసు ఎగిరిపోద్దా? కేసు...కోర్టులు...విచారణ...జైలు... ఓహ్... పరేషాన్ అనుకో;

ఈ యవ్వారం నేను చిటికెలో పైసల్ చేస్తా; ఆ రెండు బస్తాల బియ్యం ఇప్పుడు నీకాడలేకపోయినా; ఏడనన్నా తెచ్చయినా ఈడపడేయించు. నెంబర్ వన్ రకం. మిగతా పన్ని నేజూసుకొంటా? అల్లరిగా నీవు బయటపడొద్దు; ఇజ్జత్ పోయినాక నీ మాటకు విలువేముంటుంది? ఏమంటావ్ మరి?"

"భగవంతుడా... ఆ బియ్యం విషయమే నాకు తెలియదని మొత్తుకొంటున్నా వినటం లేదు మీరు. ఆ కేటుగాడేదో మీ దగ్గర బనాయించి ఉంటాడు" నిస్త్రాణ పడిపోతూ అన్నాడు సేటు;

"అబ్బబ్బ... మళ్ళీ యవ్వారం మొదటికే తెస్తున్నావ్; పోనీ ఆ బియ్యం నీవు కొన్లేదే అనుకో; వేరే బియ్యం అయినా, నెంబర్ వన్‌వి, రెండు బస్తాలు తెచ్చి ఈడపడేయ్; బయటపడదువుగాని; నువ్విట్లానే ఆలస్యం చేస్తుంటే ఇక ఈ కేసు నా చేయిదాటి పోద్ది మరి;" ఆఖరిసారిగా హెచ్చరిస్తున్నట్లు అను నయంగా అన్నాడు పోలీసు.

"బయటపడొచ్చు" అన్న పోలీసు అభయమే ఆపదమొక్కులవాడి అపురూపవరంలా తోచింది సేటుకు. తన ప్రమేయం లేకుండా అల్లుకుపోయిన ఆ వల నుండి బయటపడాలన్న ఆరాటంతో అన్నాడు సేటు.

"ఆ నెంబర్ వన్ రెండు బస్తాల బియ్యం వెంటనే పంపిస్తా; నేను వెళ్తున్నాను. మళ్ళీ నన్ను ఈ స్టేషన్‌కు పిలవకండి" ప్రాధేయ పడ్డట్టుగాబయటుకు నడవబోయాడు సేటు?

"అరే... జర నిలబడు సేటూ;ఇక్కడకు రావటం, బయటుకు పోవటం;అంత సులకన కాదుగా" సాలోచనగా సేటును చూస్తూ అన్నాడు పోలీసు.

"అంటే... ఇంకేపని నాతో; వెళ్ళి ఆ బస్తాలు పంపిస్తా" సందేహంగా చూస్తూ అన్నాడు పోలీసుతో;

"సేటూ; చూడు; మా వాళ్ళ ఎందరు చూపులు నీ మీదనే నిల్చి ఉన్నాయో; మరి వాళ్ళను సంతోష పెట్టందే, బయటుకు పోవటం నీకైనా మర్యాద కాదుగా; ఏదో నీ మనసు కొచ్చినంత సంతోషంగా మాకు ముట్టజెప్తే, అందరం నీపేరు చెప్పుకొని ముచ్చట చేసుకొంటాం; నీవు స్టేషన్ కొచ్చిన విషయం మేమూ మర్చిపోతాం;" లౌక్యంగా, హితవుగా, హెచ్చరికగా సేటుకు ప్రబోధం చేశాడు ఆ పోలీసు. ఈ తఫా సేటు దిమ్మర పోలేదు; ఆశ్చర్యంతో అంగలార్చుకు పోలేదు; పరిస్థితులు, పరిసరాలు, అక్కడి మనస్తత్వాలు అర్థం చేసుకొన్నట్టు ఒక దీర్ఘ నిట్టూర్పు విడిచాడు. ఆ బియ్యబస్తాల ఖరీదుకు పదింతల డబ్బు ఆ స్టేషన్ పెద్దా, చిన్నా రక్షక భటులకు ఉచితంగా పందారం చేసిగాని మర్యాదగా ఆ చక్రబంధం నుండి బయటపడలేకపోయాడు ఆ సేటు; "వెంటనే ఆ రెండు బస్తాల నెంబర్ వన్ బియ్యం పంపు సేటూ" అన్న హెచ్చరికను జ్ఞాపకం చేసుకొంటూ సేట్ ముందుకు నడిచాడు.

ఆ సాయంత్రం పట్టణ డిఎస్‌పి దొర గారింట్లో వివాహ సంబరం. ప్రముఖులనబడే వాళ్ళంతా విచ్చేశారు ఖరీదైన బహుమతులతో నేను ప్రముఖుణ్ణి కాకపోయినా, డిఎస్‌పికి నాకూ ఉన్న చిన్ననాటి స్నేహ బంధం ఆధారంగా నేనూ హాజరయ్యాను. ఎవరికి వారు ఇక్కడి కెందు కొచ్చామురా అనుకొం టూనే, బెరుకు బెరుగ్గా నలువైపులా చూస్తూ ముచ్చట్లలో పడిపోయారు.

అప్పుడే బయటి గేట్‌లో నుండి డిఎస్‌పి దొరవారి జీపు లోపలికొచ్చింది ఠీవిగా, బరువుగా; ఆ జీపులో నుండి రెండు బియ్యబ్బస్తాలను దించారు పోలీసులు; ఒక ఎస్‌ఐ అతి భద్రంగా ఆ బస్తాలను పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన నాకు క్షణకాలం మతి తప్పింది; కారణం ఆ బియ్యం బస్తాలు, నా మిత్రుడు సేటు, ఉదయం ఆరోపణలో ఇరుక్కున్నందుకు జరిమానాగా పంపినవే పోలీసు స్టేషన్‌కు; సందేహం ఏమాత్రం లేదు; పోలీసు స్టేషన్ నుండి బయటపడ్డ తర్వాత విపరీతమైన మానసిక క్షోభకు గురైనాడు ఆతడు; జరిగిందంతా వివరంగా నాకు చెప్పాడు; ఇరువురం కల్సి ఆ నెంబర్ వన్ బియ్యం సేకరించి, బస్తాలకెక్కించి, స్వయంగా పోలీసు స్టేషన్‌కు పంపాం; ఆ బస్తాలు, వాటి మీద రాతలూ అన్నీ నాకు గుర్తే; ఆ ఎస్‌ఐ కూడా ఆ స్టేషన్ ఎస్‌ఐ నే" ఈ ఇద్దరుపోలీసులుకూడా ఉదయం నా మిత్రుడు సేట్‌మీద నేరం ఆరోపించి పోలీసు స్టేషన్‌కు తీసుకుపోయిన వాళ్ళే.

ఆ రాత్రికి డిఎస్‌పి దొరగారిచ్చే ఘనమైన విందుకు మాత్రం నేను హాజరుకాలేక పొయ్యాను. దొంగ తిండి ఎంత గొప్ప వారింట్లోదైనా మనిషన్నవాడు అది తెలిసీ ఆశించకూడదన్నదే నా అభిప్రాయం.

అయితే నాకు ప్రత్యక్షంగా తెలియని కొన్ని అనూహ్య విషయాలు ఆ తర్వాత నాకు తెలిసొచ్చి అప్రతిభుణ్ణయ్యాను.

"పిక్ పాకెట్ నా కొడకా... ఈ బియ్య బ్బస్తాల ఊసే నేనరుగనంటూ ఏడనన్నా, ఎవుడితోనన్నా అన్నావో, నీ యవ్వ నీ బొక్కలో సున్నం ఉండదు; సఫా అయిపోతావ్; ఖబడ్దార్; వెళ్ళు; నీ పిక్ పాకెట్ యాపారం ఒక వారం రోజులు అడ్డులేకుండా దంచుకో? మేం వేలు పెట్టం" నర్శిగాడిని విడిచిపెడ్తూ ఆ సాయంత్రం ఆ స్టేషన్ పోలీసులు చేసిన హెచ్చరిక ఇది. ఒక పోలీసు మిత్రుడు వల్ల వినగలిగిన నేను క్షణకాలం నిశ్చేష్టుణ్ణయ్యాను.

ఇదే కాదు; ఈ వ్యవహారంలో చట్టాన్ని, అదిచ్చే దర్పాన్ని దాని రక్షకులు ఎన్ని హంగులతో ప్రదర్శించారో తెల్సుకొంటే ఈ తఫా విస్తుపోవటం మీ వంతవుతుంది.

ఈ సంఘటన జరిగిన క్రితం రోజు సాయంత్రమే డిఎస్‌పి దొరవారే స్వయంగా పోలీసు స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేసి, ఆ మర్నాడు సాయంత్రం జరిగే విందుకు రెండు బస్తాల నెంబర్ వన్ బియ్యం రెడీ చేసి [illegible] పంపమని ఎస్‌ఐని ఆదేశిం[illegible] చెమురు విదుల్చుకొనే [illegible] లేని [illegible] తనకు తోచిన మామూ[illegible] వ్యూహాన్నే పకడ్బందీగా అమలుచేశాడు. దొంగలేని దొంగతనం, దొంగతనమే జరగని బియ్యబ్బస్తాల్ని వేరే చోటు నుండి సేకరించటం, ఉట ఉడియంగా సేకరించిన బియ్యబ్బస్తాలతోపాటు, కల్పిత నేరస్థుడి నుండి పెద్ద మొత్తంలో పారితోషికం స్వీకరించటం, ఇవ్వన్నీ ఆ వ్యూహంలో చాకచక్యంతో అమలుచేసినట్టివే, అరవై నాలుగు కళల్ని అధిగమించే చక్రబంధం విద్య ఇది. ఈ విద్య పోలీసులకు వెన్నతో పెట్టిందే. నర్శిగాడికి పోయిందల్లా కొన్ని గంటల నిర్బంధం; దానికివాడందుకొన్న బహుమానం వారం రోజులపాటు అడ్డ అదుపులేని పిక్‌పాకెటింగ్ స్వైర విహారం; సేట్ నష్టపోయింది రెండు బస్తాల నెంబర్ వన్ బియ్యమూ; పోలీసులు లౌక్యంగాకుండిన డబ్బేగాక, చేయని నేరం ఆరోపణతో తగిలిన గుండె దెబ్బ.

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలకు 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తి కరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక అయిదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి!

కథలు ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాలి.

ఎడిటర్

'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,

బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,

హైదరాబాద్- 500 034